

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Sub Auspitiis.

(Iz državnega zbra.)

Na Dunaji, 22. februvarja.

—j—. Ne, nikakor ne, ni tiskovna pomota, čestiti čitatelj, v današnjem naslovu, namenoma smo mu dali to obliko, niti na onega zlobnega škrate se izgovarjati nečemo, kateri baje nedolžnega stavca vara in zapeljuje zmiraj tedaj, kadar je kako nespametno v naglici bil zagrešil g. urednik ali cenjeni sodelavec. Boljšega naslova današnji seji izumiti ne moremo; glavni predmet, s kojim se je zbornica bila bavila dolge tri ure, bil je moravski Auspitz s svojo svetopisemsko brado in svojimi jako novodobnimi milijoni.

So se pak jedenkrat opekli, gospodje levičarji! Tako dolgo so „nergali“ — saj sem prav citiral, ka-li? — okolu dalmatinskih volitev, tako dolgo so rogatega zlobca slikali na steno, da jim je jedenkrat vender le roge pokazal ter jednega izmed njih, patrijarhaličnega Auspitzja na nje prav nerahlo nataknil. Namen so imeli, pri verifikaciji Klaičevi navzlic dognani pravilnosti te volitve ukoristiti se z volitvijo Borellijevo. In od svojega namena odstopili so le radi tega, ker je poročevalec o poslednji volitvi, rojak naš dr. Ferjarič slučajno po bolehnosti zadržan, udeležiti se posvetovanja ter iz znanih mu aktov dajati potrebna razjasnila. Ob odsotnosti poročevalčevi razpravljati dvojljivo to stvar, tega se vender niso upali. Desnica je bila sicer na to pripravljena. Tako se pri tej točki, pri verifikaciji Klaičevi, ni pripetila nobena druga nesreča, nego da je poročevalec bil — baron Scharschmid. Mož je jeden najpustejših govornikov evropskega parlamentarizma sploh. Danes je pa v razpravi, kojoj je pridejal obširnemu svojem poročilu, že take otrobe vezal, da je desnica bila prepričana o nalogi njegovi kot „Distanzredner“. Kaka jezikovna pošast je pa zopet to? V državnozbornem jargonu zvejo se tako oni nesrečneži, kateri morajo govoriti, pametno ali bedasto, brez prenehanja tako dolgo, dokler se ono ne zgodi, kar stranka pričakuje, bodi-si, da je to kak posamezen odlični govornik, bodi-si, da se čaka na število malomarnih pristašev, kateri se morajo stoprav citirati k glasovanju. No,

hvala Bogu, Scharschmid danes ni bil „Distanzredner“. Tudi njegovega govora bilo je jedenkrat konec, in Klaičeva volitev proglasila se je za veljavno brez najmanjšega ugovora.

Za Klaičem pride na vrsto Auspitz. O ti hudobni Pattai, vsled tvoje nakane se je to pripetilo že danes! Legitimacijski odsek nasvetoval je v svojem poročilu, potrditi volitev sedme mestne skupine moravske. Ne sicer brez oporekanja! Dr. Žaček se je tudi v odseku o svojem času spodtikal nad to in ono nerednostjo, toda takrat jo je z Nemci bil potegnil ranjki Zawadski in nekoliko drugih Poljakov, in tako je z večino bil prodrl nasvet, glaseč se na potrditev tega izbora. Za poročevalca je odsekova večina bila postavila dra. Weeberja, duhovitega in bistrumnega zagovornika. No Poljake so se popolnem zanašali, torej je Mikolovski sladorni Kržus prav mirno pri drugem zajutreku čakal, da ga vest doleti o potrjeni njegovi volitvi.

A to se ni zgodilo, te vesti le ni bilo, in to v pravo zaslugo štejem mlademu moravskemu poslancu, vrlemu dru. Žačku. Spravil se je bil na Auspitzovo volitev, z drzno roko posegal je v nesnago, po sprijenim židovskem uplivu nakopičeno po malih mestecih južno-moravskih. Mnogo smo že čuli zanimivih govorov v državni zbornici, marsikateri govor celo, ki je prošinjen bil govorniške uzvišenosti, toda naravnost rečeno, da še nismo bili prisostvovali govorniku, kateri bi z večjo spretnostjo lotil se svoje naloge, nego je to danes storil dr. Žaček. Dovršeno lepa oblika, jasna sestava, pravilno stopnjevanje, efekt in konec govora mogočen akord, vse to zbrano in zjedinjeno je bilo v Žačkovem govoru. Največ uspeha tudi pri protivnikih je pa dosegel s tem, da je skrbno izogibajoč se osebnih napadov, govoril s čudovito, dejali bi, virtuožno zmernostjo. Taktika njegova bila je uprav mojsterska. Najostrejšega svojega orožja ni bil izdal v odseku, nikomur se niti sanjalo ni o uničujočih dokazih, koje je mirno spravljene hranil v svoji suknji, stoprav v odločilnem trenutji potegnil jih je iz žepa, čitajoč jih okamnelim protivnikom! Dosegel je s svojim govorom izreden uspeh, da je zbornica jednoglasno sklenila v zmislu njegovega predloga zadevo Auspitzve

volitve zopet vrniti legitimacijskemu odseku, da z nova pretrse navedene slučaje ter o njih poroča o svojem času.

Kake nerednosti so se pa pripetile pri volitvi v Nikolsburgu? Moravski Čehi se po vsej pravici pritožujejo, da protivnikov volilna geometrija silno oškoduje slovansko stranko v tej deželi. Dokaz baš Mikolovska mestna skupina, kjer je združenih 22.000 Čehov s 25.000 Nemci v jednem volilnem okraji. Nemci imajo nekoliko večine, toda ona postane jako dvomljiva v tem hipu, kakor hitro se jim usili — kak nepovoljen, na pr. židovsk kandidat. Navzlic neugodnemu volilnemu redu je potem vender le mogoče, da Slovan prodere v volilni borbi. Druga težava je pa čudno pravno razmerje tako zvanih „židovskih občin“. Židje, ohranivši svojo popolno občinsko samolastnost, neso volili s kristijani vred v isti dvorani, pred isto komisijo ter na podstavi istega volilnega imenika, temveč popolnem zase, tako da dejanski ni bilo volilo najst mestnih občin v tej skupini, temveč osem najst. To je Žaček naglašal, vsled tega je ugovarjal pravilnosti te volitve.

Toda to kontroverzno vprašanje bilo je le nek uvod k bolj drastičnim partijam Žačkovega govora. Jedro njegove razprave je bilo, dokazati, da v Mikolovski mestni skupini ni zmagal židovsk kandidat Auspitz, temveč le — njegov denar! Pripoveduje se po Moravskem, — in, soditi po Žačkovih podatkih govorica nikakor ni pretirana — da je milijonarja Auspitzja zadnja volitev stala nad 30.000 gld. Celu vrsto izjav produciral je Žaček, iz kojih je bilo videti, da so volilni glasovi bili kupljeni od volilnih agentov nemške stranke. Dotični tarif ima lestvico z jako različnimi stopinjami; poleg godca, kateri je 10 gld. prejel za Auspitzja in jih pobral ter vender le — dr. Moraveca volil, poleg takega siromašnega pitlikavca dobivajo se drugi volilci, kateri so za svoj glas prejeli kar po šest sto forintov. Burno veselost izzval je govornik, prečitajoč dvoje izvernih pisem, s kojima je nek imenom označen volilni agitator Auspitzov posestniku-volilcu obljubil petnajsttisic, reci petnajsttisic goldinarjev za mestne in dobrodelne namene, poleg tega pa, da bode — snubil njegovo mlajšo hčer, če se bode pridobiti dal za njego

LISTEK.

Otci in sinovi.

Roman.

Ruski spisal J. S. Turgenjev, preložil Ivan Gornik.

XX.

(Dalje.)

Obed bil je dasi v naglici prirejen, jako dober in tudi obilen, le vino ni bilo baš posebno, ker je dišal črni Heres, kojega je Timofejč pri nekem znamen kupci v mestu kupil, nekoliko po bakru nekoliko po smoli; — tudi muhe so bile sitne. Navadno branil jih je dvorsk deček z veliko zeleno vejo, sedaj pa ga je odposlal Vasilij Ivanovič boječ se, da bi ga mlado pokoljenje ne obsojalo. Arina Vlasjevna se je mej tem preoblekla. Nadelja je visoko čepico z rumenimi trakovi in pisan sivomoder shawl. Zopet je zaplakala, zagledavši Enjuško a možu je ni bilo treba karati: hitro si je sama otrla solze, da bi si ne pokopala shawla. Jedla sta samo mladeniča: gospodarja pokosila sta uže poprej. Stregel je Fedka, kojega so vidno ovirali nenavadni škornji, pomagala pa mu je ženska z možkim obrazom in

krivogleda, Anfisuška po imenu, ki je opravljala službo vratarice, kokošarice in perice. Vasilij Ivanovič korakal je mej vsem obedom po sobi ter s popolnoma srečnim, da celo blaženim obrazom govoril o težkih neprilikah, koje mu je prouzročevala Napoleonova politika in italijansko vprašanje. Arina Vlasjevna ni se menila za Arkadija. Podprši si s pestjo okroglo obličje, kojemu so dajale napihene, kakor črešnja rudeče ustnice in materina znamenja po lici in nad obrvmi jako dobrodušen izraz, ni odmaknila očes od sina vedno vzdihajoč. Strašno rada biebila izvedela, za koliko časa je prišel, a bala se ga je vprašati. „Ako bi rekel za dva dni“, mislila si je in srce se jej je krčilo. Po pečenki izginil je Vasilij Ivanovič za trenotek ter se povrnil z odmašeno polupolno steklenico šampanjca. „Glejte,“ vskliknil je, — dasi živimo v puščavi, imamo vender o slavnih prilikah, da se poveselimo!“ Natočil je tri velike in jeden majhen kozarec, napil „cenjenima gostoma“ ter v duški vojaško izpraznil svoj kozarec. Arina Vlasjevna pa je prisilila, da izpijo iz čašice do poslednje kapljice. Ko je prišlo varenje, zdela se je Arkadiju, ki ni trpel nič sladkega, dolžnost da je pokusil od štirih baš izvarenih vrst, in sicer tem

bolje, ker je Bazarov odločno odrekel in takoj zapalil smodko. Potem prinesli so čaj s smetano, surovim maslom in prestami. Na to odpeljal jih je Vasilij Ivanovič vse na vrt, da bi uživali krasoto večera. Idoč mimo klopice, šepnil je Arkadiju: — Na tem mestu filozofujem gledajoč solnčni zahod: tako mora delati puščavnik. Tam dalje pa sem zasadi nekoliko dreves, kakeršne je Horacij ljubil.

— Kaka drevesa? vprašal je Bazarov začuvši njegove zadnje besede.

— Kaka? . . . Akacije.

Bazarov začel je zevati.

— Mislim, dà je čas, da ideta popotnika v Morfejevo naročje, opomnil je Vasilij Ivanovič.

— To se pravi, čas je, da gremo spat! rekel je Bazarov. — Prav imaš, čas je res! Poslavlja se od matere, poljubil jo je na čelo, — ona ga je objela ter ga za hrbtom skrivoma trkirat blagoslovila. Vasilij Ivanovič spremil je Arkadija v njegovo sobo ter mu želel „tako dobrega počitka, kakeršnega sem okušal jaz v vaših srečnih letih.“ In v istini je Arkadij izvrstno spal v svojej predkopelji: dišala je po meti in dva crička cričala sta uspavajoča v svojem skrivališči za pečjo. Vasilij Ivanovič

vega kandidata! „Take korupcije državni zbor ne more gledati apatično, ugled njegov je uničen“ — vsklikne govornik — „če so mandati na prodaj kakor tržno blago!“ Vsled tega zahteva, da se poročilo vrne odseku z nalogom, da z nova preišče volitev ter o njej poroča o svojem času.

Utis Žačkovskega govora bral se je nasprotnikom na licih! S prva so se mu prezirljivo rogali, kmalu pa potihnejo, barve spreminjajo, zaporedoma se izgubljajo iz govornikove bližine. Sami ne vedo, kaj bi storili. Ubogi Sommaruga, ki je kot drugi govornik s svojim razbitim hripavim glasom zastoj se trudil, pobijati Žačka ter nekoliko očediti grdo okidanega Auspitzja, je še priporočal zbornici, naj vztraja pri odsekovem predlogu ter potrdi mikolovsko volitev. A mej njegovim govorom sklenili so drugače. Pač jih gotovo ni omajal tretji govornik v debati, antisemit Fiegl. Govor njegov, vodena parafraza onega, kar je Žaček bil mnogo boljše že prej povedal, — zabeljena s par protizidovskimi „ocvirki“, ves ta govor vzbudil je le jeden čut, — čut obžalovanja namreč, da je Pattai slučaj bil zadržan, udeležiti se seje ter da spretnejšega namestnika ni dobil v svojem krdecu. Fiegl torej gotovo ni bil prisilil levičarjev, temveč prisilila jih je moč, eminentna poštena resnični besedi, prisilila jih je bojazen pred razburjeno javno moralo, da so po poročevalci dr. Weeberju objavili da glasujejo i oni za Žačkov predlog. Obveljal je jednoglasno, — tako se je končala znamenita ta seja sub Auspitzis!

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 24. februarja.

Madjarski listi se jako jezé, da so vodje večine avstrijskega državnega zbora častitali **Strossmayerju** k petdesetletnici njegovega svečeništva. „Nemzet“ trdi, da ta korak avstrijskih parlamentarcev pomenja, da želé osnovo jugoslovanske države na škodo krone sv. Štefana in sedanje ustavne organizacije države. Proti temu ima Ogerska pravico, ugovarjati, kajti to se nikakor ne ujema s političnimi nalogami in ustavnimi dolžnostmi parlamenta, ki sloni na podlagi dualizma. Kdor priznava dualizem in vender jugoslovanske aspiracije odobrava, želi dve nasprotni stvari, in si moremo torej misliti, da igra samo komedijo. Če avstrijski parlamentarci žele uspeha velikohrvatskim sanjarijam in zjedinenja Hrvatov in Srbov, tedaj so že ostavili tla dualizma in vsa njih drugačna zagotavljanja ne morejo se za resne zmatrati. Za take aspiracije ne sme biti prostora v programu stranke, kateri so izročene vitalne koristi države. Če tudi kak oficijozni avstrijski list tega ne odobrava, ne more to nobenega potolažiti, ko se pa večina avstrijskega državnega zbora brati z največjimi sovražniki ogerske države. V tem zmislu pišejo tudi drugi madjarski listi. — Če je ta dogodek vzbudil v Pešti tak strah, morajo stvari za Madjare že biti jako na slabem, ker sicer bi se takoj tako ne bali za svojo krono.

Vnanje države.

Pri objavljeni **nemško-avstrijske** zvezne pogodbe je vzbudilo posebno veliko pozornost to, da zveza ni sklenena na noben določen čas. Nekateri listi pa hočejo vedeti, da se prav za prav ni objavila cela pogodba, katera ima še četrti član, ki določuje, koliko časa ima pogodba veljavo. Sprva se je bila sklenila na sedem let. Ko jej poteče obrok, bo se zopet podaljšala, če se ne bode Avstriji ali pa Nemčiji ugodnejše zdelo, da se razruši.

šel je od Arkadija v svoj kabinet in usedši se na divan ob nogah svojega sina pripravljaje se, da bi govoril z njim, a Bazarov odposlal ga je takoj, rekoč, da hoče spati, in vender ni zasnul do jutra. S široko odprtima očesoma gledal je zlobno v temoto: mladostnim spominom se on nikdar ni udajal, a od poslednjih grenkih utisov ni se mogel ločiti. Arina Vlasjevna opravila je najprej svojo večerno molitev, potem pa je dolgo, dolgo govorila z Anfisuško, ki jej je stoječ kakor lesena in upiraje vanjo svoje jedino oko razkladala s tajinstvenim šepetom vse svoje opazke in slutnje tikajoče se Evgenija Vasiljeviča. Starki vrtele se je od radosti, vina in tabačnega dima v glavi; mož je hotel z njo govoriti, a ni se dalo.

Arina Vlasjevna bila je prava ruska dvorjanka prejšnjega časa, morala bi bila živeti dve-sto let prej o staromoskovskem času. Bila je jako pobožna in občutljiva, verovala je na vse možne pomembe, uganke in sanje, verovala je v jurodive,*)

*) Verski fanatiki, ki se klatijo po deželi. Ljudstvo smatra jih svetnike in njih prihod v hišo srečeson. Njihovi brezsmiselni govori so mu božja razodjenja.

Bolgari bi radi sultana prisilili, da bi poslal svojega komisarja v Sofijo, kajti to bi bilo znamenje, da priznava novega kneza bolgarskega. Turki pa nečejo nič slišati o tem, ker je odgovarja ruski veleposlanik. Bolgarski agent v Carigradu pa straši Porto, če ne odpošlje komisarja v Sofijo, da bi se to utegnulo zmatrati tako, da sultan priznava nezavisnost Bolgarije, kar bi utegnulo imeti še hujše posledice. V Carigradu se pa za tako strašenje nič ne zmenijo, ker dobro vedo, da ne bi nobena evropska velevalst v sedanjem trenutku priznala nezavisnosti v Bolgarske.

Mnogo inozemcev živeti v Titlisu je poslednji čas poprosilo za **rusko** državljanstvo. Ker so iz nekaterih pokrajin Rusije začelo iztiravati tujce, se inozemci po vsej Rusiji zlasti Nemci hočejo s tem zavarovati, da bi se kdaj z njimi podobno ne postopalo, da si za časa pridobé rusko državljanstvo. Nemcem se v Rusiji dobro godi, zategadel se pa boje, da bi je kdaj ne morali ostaviti.

Nemški filozof Hartmann priobčil je v časopisu „Gegenwart“ članek, v katerem priporoča razdelitev **Turčije**. Azijsko Turčijo dobila naj bi Rusija, evropsko pa Avstrija. Na ta način bi se odpravile sedanje težkoče na Balkanu. Rusija bi se zadovoljila ter bi se odrekla svojim težnjam po Carigradu, ko bi nakrat dobila toliko pokrajin. Avstrija bi si pa zagotovila svoj upliv ob Dunavu. Ta projekt nemškega filozofa je pač neizvršljiv, kajti recimo, da bi Avstrija in Rusija bili res zadovoljni, kaj bi pa rekle Anglija, Italija in Francija. Samo z atriško-turškimi deželami bi se javaline zadovoljile.

Rumunci zbirajo svojo vojsko v iztočnih pokrajinah. To pač dokazuje, da v Bukureštu navzlic vsem mirovnim zagotovilom evropskih velesil nič prav ne zaupajo, da bi se ohranil mir. Sedanja rumunska vlada je sovražna Rusiji, zategadel pa tudi sluti, da Rumuniji preti nevarnost pred vsem le od ruske strani.

Vse države evropske povišujejo carino. Tudi **švedsko** narodno zastopstvo je sklenilo povišati carino na žito in kralj je že potrdil dotični zakon. Povišanje carine na Švedskem bode najbolj škodovalo Rusom, ki so do sedaj v veliki meri izvaževali žito na Švedsko.

Dopisi.

Iz Ljubljane 21. februarja. (Šesti občni zbor Kmetske posojilnice Ljubljanske okolice v Ljubljani.) — V nedeljo dne 19. februarja vršil se je občni zbor Kmetske posojilnice Ljubljanske okolice v društveni pisarni. K občenemu zboru zbralo se je zadostno število deležnikov, kateri so zastopali skupno 68 glavnih deležev. Ob 10. uri otvori ravnatelj J. Knez star. zborovanje, pozdravi navzočne, kaže na napredek društva v teku leta in pravi, da so se mej letom vršila posvetovanja v ravnateljskem odboru, kako društvo razširiti. V tej zadevi še ni prišlo do nikakega sklepa, upa pa, da bodo daljna posvetovanja prouzročila sklep, da se društveni deleži pomnožé, da se poviša s tem sedanji uplačani garancijski kapital, manj z ozirom na poroštvo, ker društvo je ustanovljeno na podlagi neomejenega poroštva s solidarno zavezo vseh deležnikov, kakor z ozirom na to, da si društvo pridobi več delavnih močij, kajti treba nam bode misliti na to, napraviti vsaj dva uradna dneva na teden, najbolje ob sredah in sobotah, če že ne vsak delavnik, kar bomo tudi s časom doseči skušali.

Za verifikatorja zapisnika naprosi gosp. Fran Burgerja in R. Andretta.

v hišne in gozdne duhove v nesrečna srečanja v hud pogled, v zagovarjanja, v blagoslovljevo sol, in da bode skoro konec sveta. Verovala je, če na velikonočno nedeljo ob polnočnici ne pogasnejo sveče, da bode ajda dobro obrodila in da goba ne raste več, ako jo pogleda človeško oko. Verovala je, da hudič rad tam biva, kjer je voda, in da ima vsak Žid na prsib rudečo liso. Bala se je miši, kač, žab vrabcev, pijavk, groma, mrzle vode, prepaha, konj, kozlov, rudečih ljudi in črnih mačk ter smatrala črčike in pse nečiste živali. Jedla ni teletine, ni golobov, ni rakov, ni sira, ni šparglje, ni koruna, ni zajcev, ni dinj, ker izrezana dinja pomeni glavo Janeza Obglavljenca. Ob ostrigah pa ni drugače govorila kakor s trepetom. Rada je jedla — a postila se je strogo. Spala je po deset ur — a ulegla se ni, če je Vasilija Ivanoviča bolela glava. Prečitala ni nijedne knjige razven „Aleksisa ali hiše v gozdu“; pisala je največ po dve pismi na leto, a gospodariti ter sadje sušiti in variti umela je izvrstno, dasi se ničesar ni dotaknila s svojima rokama in v obče nerada premikala se z mesta. Arina Vlasjevna je bila jako dobra in po svojem nikakor ne

Iz poročila blagajnika Ant. Knez-a povzamemo sledeče:

Skupni promet znašal je letos 360.431 gld. 66 kr., torej se je pomnožil skupno za 112.901 gld. 92 kr. mimo prejšnjega leta. Hranilne uloge narasle so na 88.076 gld. 44 kr. torej mimo prejšnjega leta za 33.794 gld. 46 kr. Narasla so tudi posojila za 32.181 gld. in znaša stanje posojil koncem leta 94.372 gld. 50 kr. Dobiček znaša za preteklo leto 2.393 gld. 48 kr., pomnožil se je torej od lani za 601 gld. 52 kr.

Rezervni fond glavnih deležev znašal je po občenem zboru lanskega leta, to je po pridržani svoti iz čistega dobička lanskega leta 2592 gld. 67 kr. obrestite svote narasle so v teku leta 1887 na 144 „ 14 „ v posebni rezervni fond se je uplačalo tekom lanskega leta 79 „ 50 „ ako pridenemo letos iz dobička še 1100 „ — „ znašala bodeta skupna rezervna fonda 3916 gld. 31 kr. to je torej že 39% one svote, katero so uplačali pred šestimi leti deležniki.

Deležnikov štelo je naše društvo v preteklem letu: 25 glavnih, 159 opravnih, od slednjih odstopilo je v teku leta 6, torej ostane skupno sklepom leta glavnih in opravnih deležnikov 178.

Zatem predloži letne sklepne račune: denarni promet, račun zgube in dobička in bilanco, katera izkaže upravnega premoženja 108.478 gld. 65 kr. K sklepu svojega poročila naznanja, da za naprej ne bode mogel več prevzeti posla blagajnika in knjigovodje, ker mu njegova obila privatna opravila to zabranjujejo. Priporoča po sklepu ravnateljskega odbora mesto sebe Ig. Kotnika, dosedaj člana nadzorstva, in prosi imenovanega, da posveti svoje vrle moči zanaprej razvoju društva. Zahvaljuje se zboru za skozi vse leta izkazano mu zaupanje in vsestransko podporo.

Poudarja, da ko bi ne bil preobložen z delom, bi gotovo rad še zanaprej opravljal dano mu nalogo z vso ljubeznijo, ali ker se društvu ravno ne more posvečevati z ono skrbljivostjo, ki jo ta odgovorni posel naklada, primoran je prositi slavni zbor, da predloge ravnateljstva uvaševa.

Dr. Vošnjak predlaga, da se poročilo blagajnika vsprejme z zahvalo na znanje, kakor z obžalovanjem njega odpovedi. Predlog se soglasno vsprejme.

V imenu nadzorstva poroča Ig. Kotnik. Temu poročilu povzamemo sledeče: „vskupni seji dne 30. januarja 1887 posvetovala sta se ravnateljski in nadzorstveni odbor radi znižanja obrestij pri posojilih in ulogah. Sklenilo se je znižati obresti pri posojilih na intabulacije od 7% na 6% in pri me-nicah od 6% na 5½%, oboje znižanje pa ima veljati za novo sklenena posojila. Jednako sklenilo se je opustiti dvojno obrestovanje hranilnih ulog, ter se je določila visokost obrestij za vse uloge jednako na 4½%.

Svoje pravice, pregledati knjigovodstvo in skontrolovati blagajnico, poslužil se je nadzorstveni odbor dvakrat v preteklem letu in sicer dné 14. aprila in dne 30. septembra. Pri tem našel je od-

neumna. Vedela je, da je na svetu gospoda, ki mora ukazovati, in priprosto ljudstvo, ki mora ubogati, — radi tega pa se jej ni gnusilo klečeplazenje in globoki pokloni. A s podložniki ravnala ljubeznivo in milo, nijednega berača ni odpustila brez daru in nikdar ni nikogar obsojala, dasi je rada časih klepetala. V mladosti bila je jako prijetna, igrala je na klavir in govorila nekoliko francoskega; a v teku mnogih popotovanj moževih, kojega je vzela proti svoji volji, odebela se je ter pozabila godbe in francosčine. Sina svojega je ljubila in se ga neizrecno bala. Na njenem posestvu gospodaril Vasilij Ivanič, — in nič ga ni motila v tem. Vzdihovala je, mahala z ruto in od strahu vzdigovala obrvi vedno više, kadar jej je začel njen mož govoriti o nujnih popravkih in svojih nakanah. Bila je nezaupljiva, vedno pričakovala je kake velike nesreče in takoj se je izjokala, če se je le spomnila kakega žalostnega dogodka . . . Takih žensk sedaj že ni mnogo. Bog ve — ali naj se tega veselimo!

(Dalje prih.)

bor, kakor potrjujejo dotični zapisniki, vse v najboljem redu. Knjige vodijo se pregledno in pravilno, menice, dolžna pisma, zastavljene reči in gotovina v blagajnici bile so v popolnem soglasju z dnevnikom in glavnimi knjigami.

Po sklenenih računih za leto 1887 pregledal je nadzorstveni odbor po blagajniku predloženo bilanco in računске sklepe, ter se prepričal o popolni natančnosti in pravilnosti letnih zaključkov, bilance in izkaza dobička.

Nadzorstveni odbor dovoljuje si torej izrehati ravnateljskemu odboru za njegovo vestno in oprezno delovanje svoje priznanje in predlaga, da mu podeli občni zbor absolutorij za upravno leto 1887.

Predlog se soglasno vsprejme.

Glede razdelitve dobička sklene se po daljšem govoru in glasovanju sledeče:

600 gld. izplača se dividende na glavne deleže (6%); 29 gld. 70 kr. odpade po isti razmeri na opravilne deleže; 1000 gld. pridene se rezervnemu fondu glavnih deležev; 100 gld. pridene se rezervnemu fondu opravljenih deležev; 500 gld. dovoli se nagrade ravnateljskemu odboru za poslovanje v letu 1887; 70 gld. obrne se v dobrodelne namene in sicer:

Podporni zalogi vseučiliščnikov v Gradci 10 gld.; študentovski kuhinji v Ljubljani 10 gld.; otroške bolnici na Poljanah 10 gld.; Collegium Marianum 10 gld.; Narodni šoli 10 gld.; šoli v Šiški (za uboge šolarje) 10 gld.; šoli v Šmarji (za uboge šolarje) 10 gld.; 93 gld. 78 kr. prepiše se na novi račun za poravnanje pristojbine za leto 1887.

Pri volitvi vsprejme zbor predlog, da se voli ustno. Soglasno izvolijo se potem v ravnateljski odbor: Jan. Knez star. ravnatelj, Ig. Kotnik blagajnik, Alojzij Jenko kontrolor, Iv. Verhovnik in Ant. Knez odbornika. V nadzorstvo: dr. Josip Vošnjak, E. Ločnik in Vinko Ogorelec.

Po dogovoru glede razširjenja društva zaključil ravnatelj zborovanje zahvalivši se navzočnim za njihovo udeležbo.

Iz Postojine 22. februarja. [Izv. dopis.] Triletna doba narodnega občinskega zastopa Postojinskega bliža se svojemu zatonu in v 9. dan prihodnjega meseca sešli se bomo zopet na volišči, da si zberemo moške, kateri bodo nadaljna tri leta gospodovali v Postojini in njijini okolici. Ako se ozremo nekoliko nazaj v staro dobo ter sodimo popolnoma nepristranski delovanje sedanjega zastopa, moramo reči, da so sedanji možje svojo čast povsem pošteno rešili. Poglejmo si samo vodnjak poleg lepe železne ograje pod „gradom“. Kadar gremo mimo, vidimo celo gnječo ljudi, ki vlačijo vodo in to od ranega jutra do pozne noči, kar jasno svedoči, kako potrebna bila je ta naprava. Če gremo proti „Jami“, zapazimo tu trdno škarko in vrhu nje lepo pot, ki drži v gornji del Postojine in od tu na Sovič. V gornjem delu Postojine vidimo še mnogo družih novih škarp, katere so rešile ondotne posestnike neprijetnih skrbij, da bi se njim njihova poslopja ne podrla. Pa tudi za zdravstvene razmere skrbel je sedanji zastop prav po očetovski. Najeli so namreč naši očetje inženerja iz Gradca, kateri je narisal načrt za kanale po gornjem delu Postojine, katere bodo pri prvi ugodni priliki napravili. Poleg glavne ceste zapazimo v drevoredu mesto prejšnje raztrgane lesene ograje krasno novo železno ograjo in zraven lep kanal, da se odteka voda. Poleg še mnozih družih koristnih naprav je pa največja zasluga sedanjega narodnega občinskega zastopa gotovo ta, da so se Postojinske socialne razmere zdatno zboljšale. Pod prejšnjo nemškutarsko večino bile so tožbe radi razžaljenja časti na dnevnem redu in hujskali so zoper slehernega narodnjaka ter ga preganjali le radi tega, ker je bil narodnjak. Za stvar samo njim ni bilo prav nič mari. Kaj tacega se zadnja tri leta ni nikdar zgodilo, akopram bi se našlo lahko dosti slučajev. Da so se pa stanje in razmere Postojinske v vsakem oziru za toliko zboljšale, gre hvala našim modrim občinskim svetovalcem, posebno zaslug pa imata gotovo gosp. nadžupan Vičič in gospod podžupan Al. Kraigher, katera nista iskala niti časti, niti slave in še manj pa lastne koristi, ampak delovala sta vedno z dušo in telesom za blagor in srečo vseh občanov. Zato pa uživata pri ljudstvu občno zaupanje in spoštovanje in prosili jo bomo, da bi tudi nadalje prevzela ta trudapolen in nehvaležen posel. Čast njima in slava celemu sedanjemu narodnemu občinskemu zastopu!

Kaj pa je storila prejšnja nemškutarska stranka v devetih letih? Nič drugega, kakor to, da je zatolkla v občinsko hišo mnogo tisočakov, kateri so pa hiši tako malo teknili, da se je bati, da se sama ne podere. A kljub temu so tako predrzni, da hočejo dne 9. marca svoje vrste može v občinski zastop spraviti. Začeli so se zbirati, kakor martinčki spomladi ter cedijo se njim sline pred občinskimi sedeži. Krainerjev Janez se ne smeje le po dnevi, ampak tudi po noči, ker sanja, da ima že občinsko premoženje zopet v rokah. Kolovodja te stranke zabaja že nekaj večerov k posvetovanju v znano nemškutarsko gostilno ter premišljajo, katere može svoje vrste bi se njim posrečilo v občinski zastop spraviti. Posebno delujoča sta kolovodjeva „ministranta“. Jeden kvaka na na vso moč s svojim že zastarelim in hripavim glasom, drugi pa zvončkla z ubitim zvoncec po starem „Mailand-u“ ter iščeta volilcev za svojega gospoda in njegovo stranko.

Pa še neka druga stranka, na čelu nji novi bišni posestnik se hoče uriniti v občinski zastop. Da imajo gospodje te vrste toliko poguma, je največ krivo to, kdo so ostavili Postojino trije zelo skušeni možje, namreč gg. Iv. Zl. Lavrenčič, Josip Lavrenčič in Josip Dekleva; zato treba je pa nam drugim toliko bolj pozornim in delavnim biti, da ne pride na skrivnem satan ter ne zaseje ljulike mej pšenico. Ravnajmo se bo besedah našega Gregorčiča, ki pravi:

Ne plaši se znoja, ne straši se boja,
Saj možko dejanje krepuje moža!

Domače stvari.

— (Ugovorna obravnava „Slovenskega Naroda“). Našega lista 23 letošnjo številko zaplenilo je c. kr. državno pravdnništvo zaradi uvodnega članka. „Kdo ljubi Avstrijo?“, c. kr. deželno kot tiskovno sodišče pa je z razsodbo z dne 31. januarja t. l. št. 29 konfiskacijo potrdilo. Proti tej konfiskaciji uležil je odgovorni urednik g. dr. Josip Vošnjak ugovor, vsled katerega je bila danes dopoldne ob 9. uri obravnava pri deželnem sodišči. Sodišču predsedoval je deželnega sodišča predsednik g. Kočevkar, votanta sta bila deželnega sodišča svetnika Tschsch in Pessiack. Ko je g. predsednik prečital inkriminovani članek in ugovor, poprime besede državnega pravdnika namestnik g. Pajk, ter skuša dokazati, da je v tem slučaju popolnem umesten §. 302. kaz. zak. V zaplenjenem članku da se sicer pravi, da Slovani neso deunncijantje, a malo pozneje pa se vlečejo nemških osmošolcev in buršev izgređi na dan. To je hujskanje proti nemškim mladeničem, proti buršem, torej proti Nemcem, proti nemškemu narodu. — Dr. Vošnjak izraža svoje začudenje, da se je članek sploh zaplenil. Pričakoval bi bil prej vse drugo nego konfiskacijo, kajti članek pisan je popolnem lojalno, pisan tako, da bi moral priti v javnost. Napada in kritikuje se v njem nemških buršev nekvalifikovano postopanje, a napada na ves nemški narod ni nobenega. O nemškem narodu se prav nič žaljivega ne navaja, marveč predmet članku so le izjeme, katere pa je smeti kritikovati. Članek obrača se proti ljudem take vrste, kakor sta Schönerer in Pernerstorfer, ki škodljivo uplivajo na mladino, ki imajo mladino za saboj. Gosp. državni pravdnik ne more zaznamovati niti jednega stavka, ki bi se bil zagrešil proti §. 302. kaz. zak., kar je ves članek pisan le v lojalnem zmislu. Vse, kar se je v članku pisalo o nemških burših, je resnica, saj se preiskava proti njim še nadaljuje in kakor je govornik čital v nemških listih, povzela se je celó preiskava zaradi veleizdaje. Ker nema članek ničesar v sebi, kar bi prouzročilo kako hujskanje, ker se ni zagrešil proti § 302., naj se ugovoru ugodí. — Zagovornik dr. Ivan Tavčar zavračal je prav jedrnatu državnega pravdnništva izredno kratke trditve. Zagovornik slutí, da državno pravdnništvo gotovo ni predlagalo, naj se zaplenba vrši na podlagi § 302. kaz. zak., kajti članek je tak, da v njem ni nobenega hujskanja, nobenega napihovanja. Če se v članku govori o nemških osmošolcih, o nemških burših, to nema narod nemški s tem nič opraviti. Vrh tega pa članka konec, ki so je menda prezrl, jako jasno govori. Člankar zahteva, da se ta črna pega zabeleži samo dotičnim mladičem na rovaš, nikakor pa ne vsemu nemškemu narodu. Članek ni obrnjen proti nemški narodnosti v Avstriji, pač pa proti onemu nemškemu mišljenju, ki sega preko avstrijskih mej, članka ost ni naperjena proti

nemškemu plemenu v Avstriji, marveč le proti razposajeni nemški mladini. Ko je zagovornik še opomnil, kako so nemški listi ovajali slovenske časopise zaradi nekonfiskovanih člankov in prouzročili s tem velik krik, konča svoj zagovor rekoč: Ako ugovor zaradi rečenega članka ne obvelja, nam bode to dokaz, da lojalnih člankov sploh več pisati ne smemo. — Po skoro četrt ure trajajočem posvetovanju vrne se sodišče in predsednik J. Kočevkar proglasi razsodbo, da se ugovor kot neutemeljen zavrže.

— (Zabavni večer „Pisateljskega društva“) bode jutri v soboto v čitalniški restavraciji. Predseduje g. A. Trstenjak, čita gospod Škofic.

— (Pravila Ljubljanske mestne hranilnice) je ministerstvo vrnilo magistratu nepotrjena. Vlada zahteva celo vrsto sprememb, o katerih pa v prvem odloku ni bilo govora, sicer bi jih mestni odbor gotovo ob enem bil sklenil, ko je spremenil dotičen paragraf, kakor je vlada želela. Zdaj bo treba novega sklepa mestnega zbora in stvar je spet zavlečena na več mesecev. Ravno povzemo, da je ministerstvo tudi prošnjo za ustanovitev „Prometne banke“ v Ljubljani odbilo. Zakaj, nam ni znano, pa nehoté usiljuje se nam misel, katero izraževati nam prepoveduje ozir na državno pravdnništvo. Pričakujemo pa, da bode poslanec Ljubljanskega mesta, g. prof. Hohenwart, se oglasil in skušal poizvedeti, zakaj se baš za Ljubljano ne morejo doseči toli potrebni denarni zavodi.

— (Osepnice.) V zadnjih 24 urah za osepnicami zboleli: 5 moških, 2 otroka. Ozdraveli: 1 otrok. Umrl 1 moški, 1 otrok.

— (Pouk v šoli „Glasbene Matice“) prične se v ponedeljek dne 27. februarja t. l.

Odbor.

— (Kazenska pravda dra Ivana Tavčarja) je sedaj razglašena tudi na nemškem jeziku v kujižici, ki je prišla na svitlo pod zaglavjem: „Die Strafsache des dr. Ivan Tavčar, Advokaten in Laibach.“ Izdal jo je gosp. Ivan Hribar. Natančno in vestno kakor v slovenski kujižici popisana je tudi sedaj v nemški izdaji znamenita pravda od prvega do zadnjega. Tako se je popolnem ustreglo živemu zanimanju, katero je tudi daleč na okrog izven slovenskih mej spremljalo kazensko preganjanje gosp. dr. Ivana Tavčarja, in katero ravno zato ne bo tako hitro minilo, ker je preganjanje bilo tako — nenavadno zmagovito prestano.

— (Posojilnica v Kopru) imela je dne 9. t. m. občni zbor. Novo izvoljeni odbor sestavil se je tako: Ivan Milohnič, predsednik; Anton Križanac, podpredsednik, Fran Matejčič tajnik; Josip Kristan, blagajnik, Josip Valentič računovodja, Josip Krmač in Ivan Hrovatin odbornika. Dohodkov bilo je 20.167 gld. 41 kr., zadružniki uležili so nad 8000 gold., rezervni fond iznašal 1320 gld. 66 kr.

— (C. kr. glavna tabačna tovarna v Ljubljani) izdelala bode letos: 105.000.000 raznovrstnih smotk; 70.640.000 raznovrstnih smotčič; 34.194.000 zavitkov raznovrstnega tabaka; 106.600 kilogramov tabaka v klobasah (kitah) in 2.871.000 kilg. duhana. To je gotovo obširen in lep program. V tabačni tovarni Ljubljanski dela sedaj nad 2000 osob, moških in ženskih.

— (Razpisana) je služba nadučitelja na čveterorazrednici v Vipavi. Plača 600 gld., nagrada 100 gld. in stanovanje. Prošnje do 5. marca t. l.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Peterburg 23. februarja. „Praviteljstvenij Vjestnik“ pravi v svojem communiqué, da si je princ Koburski s silo prilastil bolgarski prestol, kar nasprotuje Berolinskemu dogovoru in na to je Rusija že tedaj izjavila, da ne namerava princa pripoznati za postavnega regenta, in skušala druge kabinete pogovoriti, da se prav tako izjavijo. Sedanjega bojovitega stanja, ki osobito temelji v dvoumnem položaji Bolgarske, naj bo konec in zato zmatra ruska vlada kot svojo dolžnost, poskusiti znova, da se doseže izjava velikih držav o svetosti traktatskih določil glede Bolgarske in o nujnosti, Bolgarsko priveriti nazaj na poti zakonitosti. Vsled take izjave mora se potem sultan do tega pripraviti, da Bolgarom izjavi, da sedanji imetnik knježjega naslova ni zakoniti regent, ampak ropar oblasti. Pričeti pristoji sultanu, čegar suzerenske pravice se kratijo z nezako-

nitim položajem v Sofiji. Ruska vlada ne bo skrivala svojega ravnanja, ako se odstranijo razlogi za nadaljevanje krize. Rusija, katerej Bolgarska ima zahvaliti svojo eksistenco, bode po odstranitvi usurpatorja najprvo čakala, da se odkrito izjavi Bolgarska po svojih zastopnikih, da bode pozabljeno preteklo in da se vzpostavijo odnosi vzajemnega zaupanja, ne da bi se segalo v zajamčeno svobodo notranjih uredbe in uprave Bolgarske. Ni poklic Rusije, zatirati narod bolgarski, nego braniti njegova prava. Če se odrekó Bolgari osobnim težnjam, odpade tudi vsako tuje poseganje in bodoči knez bode brez ovire umeščen po določbah traktata. To vse je napotilo rusko vlado, da je koj iz kraja odklonila misel na eventuelno silovito vspostavljenje zakonitosti v Bolgarski. A jasno je tudi, da bode ruska vlada sedanje položje v Bolgarski le naprej motrila kot nezakonito, dokler se ne odstrani usurpator, ker je uverjena, da je odprava tega stanja najzanesljivejše sredstvo za ugotovljenje občega mira.

Trident 23. februarja. Brzjavljiva se, da je snežni plaz podsul finančne straže vojašnico v Vallarsi. Troje oseb je pri tem našla smrt.

Berolin 23. februarja. „Norddeutsche Allgemeine“ razpravlja, da je Porta v prvi vrsti poklicana, stanje v Bolgarski označiti protiustavnim. K temu ne treba pritrditve kake druge vlasti, še manj po vseh velesil. Ako kako vlast, osobito Rusija, predlaga, naj Porta v Bolgarski napravi položje, kakor je v pogodbah določeno, ne more Porta takega predloge a limine odklanjati. Nemčija bode se brez pridržka pridružila ruskemu predlogu, kakor hitro se bode stavil.

Peterburg 24. februarja. „Journal de St. Petersburg“ opisujejo „Praviteljstvenega Vjestnika“ izjavo konstatuje najspravljivejše in najmirnejše nazore Rusije, katera nikakor ne misli, rušiti avtonomije Bolgarske. Rečeni časopis zanikuje eksistenco domnevane ruske okrožnice zastopnikom Rusije.

Pariz 24. februarja. Boulanger izjavlja, da se ne briga za nobeno volilno podjetje. Princ Napoleon dal je svojo ostavko kot italijanski častnik.

London 24. februarja. Kraljica dobila popoldne iz San Rema brzjavna poročila naznanjajoča bistveno zboljšanje cesa. jeviča.

London 24. februarja. Gorenja zbornica: Salisbury izrekel se proti konferenci v bolgarskem vprašanju, ako ni zagotovo pričakovati soglasja. Bolgarska diferenca ob sebi ni neposredno nevarna, Salisbury strinja se popolnem z nazorom Bismarckovim, da bi bila sramota za Evropo, ko bi zaradi tako neznatne stvari, kakor je bolgarska, pričela vojno.

Trojni zdravilni uspeh. Vsakršno trganje po hrbtu in udih ter bolečine v členkih vspešno ozdravi mazanje z Moll-ovim „Francoskim žganjem in soljo“. Cena steklenici 80 kr. Vsak dan razpošilja po poštenu povzetju A. Moll, lekarnar in c. kr. dvor. založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 4 (31-3)

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji (192-237)
za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
23. febr.	7. zjutraj	729.8 mm.	- 2.8° C	sl. svz.	obl.	5.60 mm.
	2. popol.	728.8 mm.	1.0° C	sl. svz.	obl.	
	9. zvečer	725.4 mm.	- 1.4° C	sl. szh.	snež.	

Srednja temperatura - 1.1°, za 1.0° nad normalom.

Dunajska borza

dne 24. februarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	gld. 77.60	—	danes
Srebrna renta	79.15	—	78.80

zdajatelj in odgovorni urednik: Dr. Josip Vošnjak.

Zlata renta	108.35	—	108.25
5% marena renta	92.35	—	92.50
Akcije narodne banke	857.00	—	856.00
Kreditne akcije	268.30	—	268.50
London	126.90	—	126.80
Srebro	—	—	—
Napol.	10.04	—	10.00
C kr. cekini	5.98	—	5.98
Nemške marke	62.22 1/2	—	62.22 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	130 gld.	50 kr
Državne srečke iz l. 1864	100	166	25
Ogerska zlata renta 4%	—	96	45
Ogerska papirna renta 5%	—	2	80
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	—	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	115	50
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	127	—	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	99	—	—
Kreditne srečke	100 gld.	174	—
Rudolfove srečke	10	20	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	—	—
Tramway-društ. velj. 170 gld. a v.	208	—	20

ANTON BONAČ,
črkostavec in predsednik društva tiskarjev, kamenopisecv in kamenotiskarjev za Kranjsko,
dne 23. t. m. ob 2. uri popoldne po kratki a mučni bolezni zapustil to solzno dolino.
Pogreb bode v soboto dne 25. februarja popoldne ob 3. uri iz mrtvašnice pri Sv. Krištofu. Svete maše zadušnice brale se bodo v farni cerkvi sv. Petra.
Dražega pokojnika priporočam v pobožno molitev in blag spomin.
V Ljubljani, v 21. dan februarja 1888.
Minka Bonač, soproga. — Fran, Minka in Ivan, otroci.

Zahvala.
O izvanrednem dokazu sočutja povodom britke izgube našega nepozabljivega soproga, oziroma očeta in svaka, gospoda
JOSIPA RUDOLFA MILIC-A,
lastnika tiskarne, jubilara in meščana,
ki so nam od vseh strani došli, posebno pa častiti duhovščini, c. o. franciškanom, gg. c. kr. uradnikom in meščanom, gospodu O. Bamberg-u za krasni venec in drugim darovalcem lepih venecv, tiskarskemu in pevskemu društvu „Slavec“ in drugim korporacijam, kakor tudi vsem prijateljem in znancem, kateri so ranjkega spremili na pokopališče, izrekamo najglobljejo zahvalo.
Ljubljana, 24. februarja 1888.
Ljudmila Milic roj. Šmajdek, soproga.
Rudolf in Ljudmila, otroka. Marija Gschaidler, sestra.
Ivan Gschaidler, veleposestnik, svak. (141)

Pekarija
v najboljšem stanu in z najboljšo kupčijo, s hišo, hlevom in velikim vrtom v sredi mesta na **Krškem**, se dá v najem ali pa proda pod dobrimi pogoji.
Pismena vprašanja se prosijo na J. T. št. 27 na **Krškem**. (140-1)
Dva učenca
vsprejme takoj nasladna pekarija (Luxus-Bäckerei) **Jean Schrey-a** v **Gradišči**. (143-1)

Kri čistilne kroglice
so se vselej sijajno osvedočile pri zabasanji človeškega telesa, glavobolu, navalu krvi, otrpnenih udih, skaženem želodcu, pomankanju slasti do jedij, jetrnih in obistnih boleznih, in presegajo v svojem učinku vsa druga v reklamah toliko proslavljena sredstva. Ker to zdravilo izdeluje lekarna sama, velja jedna škatlja samo 21 kr., jeden zavoj s 6 škatljami 1 gld. 5 kr. — Manj kot jeden zavoj se s pošto ne razpošilja. — Prodaja (606-15)
„LEKARNA TRNKOCZY“
zraven rotovža v Ljubljani.
Razpošilja se vsak dan po pošti.

Seme trav, seme detelje
čiščeno na stroji proti plevelu.
Kravja repa
izvirna Quedlinburška.
Nadalje: (139-1)
Seme sočivja, seme cvetic.
Prodaja na debelo in drobno v svežej kakovosti.
Trgovina semena
Gj. Poppovića
V ZAGREBU.
Cenik pošlje se samo na zahtevanje.

Največja prihranjenja v gospodinjstvu. V prodajalnicah kolonialnega blaga in delicates ter droguerijah se dobiva **Bouillon-Extract** Ko dišava za jed ne preseljivo kaj pridejalo, **gaggi** dobrega ukusa in izvrsno mesno juho. nizke cene.
Marke: Extractum Perum, Aus Fines Herbes und Trüffel-Würze.
Fine moke za juho iz sočivja.
Napravljane pod varstvom c. kr. avstrijskega obrtnega nadzorstva in švicarske obnোকористne družbe.
● Osrednja zaloga: **Wien, I., Jasomirgottstrasse 6.** ●
Prodajajo: Peter Lassnik, H. L. Wenzel, Schussnig & Weber. — V Zagorji: R. E. Michelie, Ivan Müller, Rudniška bratovska skladišnica. — V Litiji: Ivan Waggonik. (902-11)

Marijacejske kapljice za želodec,
izvrsno uplivačje pri vseh boleznih želodca.
Neprekosljivo pri pomankanju slasti do jedij, slabem želodcu, smrdelci sapl, napenjanju, kislem podranju, koliki, želodčevem kataru, zgagi, ako se nareja pesek in pšeno ter se nabira preveč sleza, pri slatenici, grnjusu in bljuvanju, glavobolju (če izvira bolečina iz želodca), krči v želodcu, zapiranju ali zabasanju, preoblenju želodca z jedjo ali pijačo, glistah, boleznih na vranici, na jetrih ali zlatej žili. — Cena steklenici z navodilom, kako se rabi, 35 kr., vel. steklenici 60 kr.
Glavno zalogo ima lekar **KAROL BRADY v Kromerizu (Moravsko).**
Marijacejske kapljice neso nikako tajno sredstvo. Njih sestavine navedene so na navodu, kako rabiti, ki se pridene vsake steklenici.
Pristne v skoro vseh lekarnah.
SVARILO! Pristne Marijacejske kapljice se mnogokrat ponarejajo in posnemajo. — Da so pristne, mora vsaka steklenica imeti rudeč zavitek z gorenjo varstveno znamko in z navodom, kako rabiti, ki se pridene vsake steklenici, opomniti je, da mora biti navod tiskan v tiskarni H. Gusek-a v Kromerizu.
Pristne imajo: V Ljubljani: lekar Gabr. Piccoli, lekar Jos. Swoboda. — V Postojni: lekar Fr. Baccarich. — V Skofji Loki: lekar Karol Fabiani. — V Radovljici: lekar Aleksander Roblek. — V Rudolfovem: lekar Dominik Ritzoli, lekar Bergmann. — V Kamniku: lekar J. Močnik. — V Ormožju: lekar Jan. Blažek. (739-18)

CACAO
in
ČOKOLADA
VICTOR
SCHMIDT & SÖHNE
ki sta pri prvej Dunajske razstavi kuhinjske umetnosti bili odlikovani z najvišjo odliko, časnim diplomom, sta pristni samo, če imata našo uradno registrovano varstveno znamko in firmo. (800-75)
Dobiva se pri vseh boljših trgovcih in prodajalcih delicates, v Ljubljani pri g. etru Lassnik-u.
Razpošilja se v provincije proti poštenu povzetju.
VICTOR SCHMIDT & SÖHNE,
c. kr. dež. opr. tovarnarji. Tovarna in centr. razpošiljalnica Dunaj, IV., Allegasse Nr. 48 (poleg juž. kolodvora).

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne.“